

ДЕКЛАРАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

О ГЕНОЦИДУ НАД СРБИМА, ЈЕВРЕЈИМА И РОМИМА

У НЕЗАВИСНОЈ ДРЖАВИ ХРВАТСКОЈ

I

- Имајући у виду да је Други светски рат донео са собом нову праксу „уништења суштинских темеља живота неке националне групе, с циљем уништења самих група”, која се најдрастичније исказала у покушају уништења јеврејског народа- холокаусту;
- Имајући у виду да је тим поводом скован нови појам – геноцид- који су Уједињене Нације дефинисале резолуцијама број 96 (I) од 11. децембра 1946. године и 260 (III) А од 9. децембра 1948. године, и учиниле га злочином по међународном праву, а његово кажњавање међународном обавезом, а које резолуције на овом месту реafirмишемо;
- Имајући у виду да је приликом дефинисања геноцида узето у обзир не само страдање Јевреја у Другом светском рату, него и других народа, као што су Роми, који су били уништавани или предодређени за уништење од стране Трећег рајха и његових савезника и сателита;
- Имајући у виду да је приликом разрађивања појма геноцида нарочито истакнут српски народ, посебно на територији Независне Државе Хрватске, за коју је речено да је њена „геноцидна политика била усмерена превасходно против Јевреја и Срба”, који су били подвргнути масакрима и мучењу;
- Имајући у виду да је порицање геноцида препознато као коначна фаза геноцида, чија је намера и да се спречи кажњавање злочинаца и да се поплоча пут будућим геноцидима;

II

- A. Пошто се 2016. године навршава седамдесет и пет година од напада Тројног пакта на челу са нацистичком Немачком на Краљевину Југославију 6. априла 1941. године, на чијем не већем делу територије – укључујући и делове Републике Србије – као казна за српски народ и све слободољубиве Југословене створена Независна Држава Хрватска на челу са усташким покретом, док је остатак земље био анектиран и окупиран од стране Трећег Рајха и његових савезника и сателита;
- B. Пошто је Независна Држава Хрватска, пратећи усташку идеологију у којој је милитантни римокатолицизам имао изражено место, разликујући се тиме од тоталитарних покрета свога времена, од свога настанка па све до краја рата, плански и користећи целокупан државни апарат, вршила истребљење Срба, Јевреја и Рома са своје територије с намером њихове потпуне елиминације из НДХ, као и ратне злочине над антифашистима, старокатолицима и свима које је видела као своје непријатеље, при чему се број убијених Срба у НДХ процењује

од минимално три стотине хиљада до седам стотина хиљада жртава, Јевреја око 23000 те Рома око 80 000.

- C. Пошто је врхунац терора у НДХ био усташки систем концентрационих и логора смрти Јасеновац, који је функционисао од краја августа 1941. године до 22. априла 1945. године, за који је Јехуда Бауер, рекао да је „ако ништа друго, био окрутнији од својих немачких парњака”, и у коме је нашло смрт преко стотину хиљада људи по минималним проценама, док процене иду и до неколико стотина хиљада;
- D. Пошто социјалистичка Југославија није испунила своје обавезе према Резолуцији УН о геноциду, тиме што је на најразличитије начине манипулисала сећањем како на холокауст тако и на свако друго страдање у Другом светском рату: спречавајући и не подстичући истраживање страдања и образовање о страдању, скривајући лични и колективни идентитет како жртава тако и злочинаца; вршећи селективну правду када су у питању злочинци и њихови помагачи и свиме тиме онемогућајући помирење;
- E. Пошто се као последица манипулације сећањем појавило порицање злочина почињеног од стране Независне Државе Хрватске, које пориче на првом месту холокауст а са њим и злочине над Србима и Ромима, а које је најснажније у Републици Хрватској, при чему је први председник Републике Хрватске, Фрањо Туђман, препознат у целом свету као родоначелник овог порицања, а ревизионистички број жртава од нешто од преко две хиљаде је 1999. године прихватио и хрватски Сабор;

III

1. Потврђује да истребљење Срба, Јевреја и Рома које је извршила Независна Држава Хрватска на својој територији у периоду између 10. априла 1941. године и 15. маја 1945. године представља злочин геноцида, онакав какав је дефинисан Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених Нација број 96 (I) о злочину геноцида и Конвенцијом о превенцији и кажњавању злочина геноцида, коју је усвојила Генерална скупштина Уједињених Нација 9. децембра 1948. године.
2. Препознаје да је уништење Јевреја извршено од стране сателитске НДХ део холокауста, ширег нацистичког плана о истребљењу јеврејског народа, као што је и уништење Рома у НДХ део порајмоса- нацистичког покушаја уништења ромског народа, док је геноцид над Србима специфичност Независне Државе Хрватске;
3. Позива Генералну скупштину Уједињених Нација, Скупштину Европе и скупштине свих земаља чланица УН, као и све организације које се баве проучавањем, меморијализацијом и образовањем о холокаусту и геноциду да прихвате ову резолуцију и да холокауст и геноцид извршен од стране Независне Државе Хрватске укључе у своје програме.

4. Позива да се казне још живи злочинци који су учествовали у злочинима Независне Државе Хрватске, без обзира на животну доб јер злочин геноцида не застарева, а од којих су многи избегли руку правде након Другог светског рата, а нису изведени пред лице правде чак и кад су били пронађени;
5. Позива на нарочито ангажовање на спречавању порицања холокауста те геноцида над Србима и Ромима извршеног у Независној Држави Хрватској, посебно образовањем о холокаусту и геноциду, у шта ће Република Србија уложити посебне напоре, видећи у образовању једини истински пут ка превенцији геноцида и помирења
6. Осуђују се покушаји рехабилитације усташких злочинаца и умањење броја жртава геноцида над Србима, Јеврејима и Ромина у Независној Држави Хрватској.

Број:
Датум:

ПРЕДСЕНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
Маја Гојковић